

[Andrea Brochmann.]

værdigivende, om det ikke skulde have sat sine Spor. Kvinderne ved ogsaa saa udmærket godt, at naar man, som Statistiken for Danmark viser, i 1927 brugte 1 055 Mill. Kr. til Fødevarer alene i vort Land, da er det nødvendigt, at man forstaar at forvalte disse Millioner paa den bedst mulige Maade.

De Kursus, jeg nævnte, fordeler sig paa to Gange to Aftener om Ugen, og de foregik af Hensyn til vore Fortsættelseskursus kun i August, September, April og Maj. Paa disse faa Maaneder mødte 1 900 Deltagere op for at faa Husholdningsundervisning. Ja, der skal nok melde sig Deltagere til Kursus, naar vi blot letter dem Adgangen, og det gør vi, vi letter dem Adgangen økonomisk ved at give dem Statstilskud. Jeg er imidlertid klar over, at vi maaske nok senere bliver nødt til at forhøje dette lille; i Virkeligheden beskedne Tilskud, som der her stilles Forslag om, netop for at de mindst bemidlede kan faa Lejlighed til at nyde godt af Husholdningsskolerne. Hvis det foreliggende Lovforslag gennemføres, vil den aarlige Merudgift i Forhold til den nuværende Udgift blive ca. 35 700 Kr. for det direkte Tilskuds Vedkommende og ca. 30 000 Kr. for Eleveunderstøttelsernes Vedkommende. Dette sidste synes jeg nok uden Skade kunde være endnu større, men vi er glade ved, at der bliver gjort en Begyndelse paa dette Omraade, og paa mit Partis Vegne vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og snarlig Vedtagelse.

Jeg vil endnu en Gang takke, fordi Lovforslaget er fremsat af den højtærede Undervisningsminister.

Fritze Teisen: Ogsaa jeg vil paa mit Partis Vegne takke den højtærede Undervisningsminister for det foreliggende Lovforslag, som utvivlsomt, hvis det gennemføres, vil afhjælpe en Mangel, der har været stærkt følt blandt Kvinderne. I de senere Aar har vi Gang paa Gang set, at Kvinderne officielt eller mindre officielt henvises til det Arbejde, som findes i Huset, med andre Ord til selve Husholdningen, men man har ikke samtidig set, at der fra Mændenes Side er gjort noget for at lette Kvinderne Adgangen til den Uddannelse, der, efterhaanden

som Tiderne er blevet saa forcerede, at baade Tid og Penge skal udnyttes i høj Grad, er blevet fornøden. Vi ved ogsaa alle sammen godt, at naar det har drejet sig for Kvinderne om i deres Hjem at faa de fornødne Midler til Husholdningsuddannelse eller maaske anden Uddannelse, er Sønnen altid gaaet først; de Penge, der behøvedes til deres Uddannelse, kunde maaske nok uddredes, saa maatte Kvinderne nøjes med, hvad der blev tilbage. Og som det er gaaet i de private Hjem, er det gaaet i Statshusholdningen; man har kun i ringe Grad givet Kvinderne den økonomiske Hjælp, det vilde være for dem dels at faa Tilskud til deres Undervisning i Husholdning, dels at give de Skoler, som maatte yde denne Undervisning, Tilskud, saaledes at de kunde nyde Undervisningen for en rimelig Pris.

Endelig nu har man faaet Øjnene op for, at disse Ting, saaledes som Tiderne har udviklet sig, er rimelige og naturlige. Paa naturlig Maade har man søgt at efterligne de Regler, der findes i Loven om Landbrugsskoler og Højskoler; det er rimeligt at overføre disse Regler paa de Tilskud, der skal gælde Kvindernes Husholdningsuddannelse. Man har paa den Maade langt om længe søgt at indføre faste Rammer for de Ydelser, man kan give, i Stedet for at det hidtil i Virkeligheden har været lidt af en Naadessag, om den paagældende Skole fik et saadant Tilskud eller ej. Jeg tror, man fra alle Sider kan være tilfreds og glad ved, at der netop bliver faste Rammer ogsaa her. Som jeg sagde før, har man ligestillet Husholdningsskolerne med Høj- og Landbrugsskoler; kun paa ganske enkelte Punkter vil der fremtidig, hvis Lovforslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse, være nogle Afvigelser, f. Eks. med Hensyn til Elevantallets Størrelse, idet man kræver, at Husholdningsskoler for at faa Støtte skal have et noget større Elevantal end det Elevantal, man kræver for Landbrugs- og Højskoler. Nu hørte jeg, at det ærede 4de tingvalgte Medlem (Elisa Petersen) ikke kunde tiltræde det Punkt i det foreliggende Lovforslag, hvor man har forhøjet Elevantalsgrænsen. Naar man vil se bort fra alle Kvindesagsstandpunkter og lignende, tror jeg imidlertid, det vil være saare praktisk og rimeligt at forhøje Elevantallet; man vil derved faa færre, men større Skoler,